

Національний юридичний університет імені Ярослава Мудрого

кафедра кримінального процесу

**ПРОГРАМА НАВЧАЛЬНОЇ ДИСЦИПЛІНИ
«ТЕОРІЯ І ПРАКТИКА
КРИМІНАЛЬНОГО ПРОЦЕСУАЛЬНОГО ДОКАЗУВАННЯ»**

Рівень вищої освіти – перший (бакалаврський) рівень

Ступінь вищої освіти – бакалавр

Галузь знань – 08 «Право»

Спеціальність – 081 «Право»

Статус навчальної дисципліни – за вибором студента

Рік набору – 2020

Затверджено на засіданні
вченої ради
протокол № ____ від ____ 2020р.

Ректор _____ В.Я. Тацій

Харків 2020

Програма навчальної дисципліни «Теорія і практика кримінального процесуального доказування» для здобувачів вищої освіти першого (бакалаврського) рівня вищої освіти галузі знань 08 «Право» спеціальності 081 «Право». Харків: Нац. юрид. ун-т імені Ярослава Мудрого, 2020. 42 с.

Розробники:

В.В. Вапнярчук, доктор юридичних наук, професор
кафедри кримінального процесу;
О.В. Капліна, завідувачка кафедри кримінального процесу
докторка юридичних наук, професорка;
І.Л. Беспалько, кандидатка юридичних наук, асистентка
кафедри кримінального процесу.

Затверджено на засіданні кафедри кримінального процесу
(протокол № 1 від 02 вересня 2020 р.)

Оновлену редакцію (зі змінами та доповненнями)
затверджено на засіданні кафедри кримінального процесу
(протокол № 14 від 01 червня 2021 р.)
(протокол № 1 від 02 вересня 2022 р.)
(протокол № 10 від 07 червня 2023 р.)
(протокол № 19 від 20 червня 2024 р.)

Завідувачка кафедри – О.В. Капліна, докторка юридичних наук,
професорка

Зміст

1. Вступ.....	4
2. Опис навчальної дисципліни (навчальні одиниці).....	10
3. Зміст програми навчальної дисципліни.....	10
4. Ресурсне забезпечення навчальної дисципліни	15
4.1. Форми організації освітнього процесу та види навчальних занять	15
4.2. Самостійна робота здобувачів вищої освіти	15
4.3. Освітні технології та методи навчання	16
4.4. Форми педагогічного контролю та система оцінювання якості набутих компетентностей за результатами засвоєння навчальної дисципліни.....	16
4.5. Навчально-методичне й інформаційне забезпечення навчальної дисципліни	18
Додаток 1.Карта предметних компетентностей з навчальної дисципліни.....	29
Додаток 2. Карта результатів навчання здобувача вищої освіти, сформульованих у термінах компетентностей	33
Додаток 3. Матриця зв'язків модулів навчальної дисципліни, результатів навчання і предметних компетентностей у програмі навчальної дисципліни.....	36

1. Вступ

1.1. Мета та завдання навчальної дисципліни

Мета викладання навчальної дисципліни полягає у: (а) поглибленні й конкретизації знань щодо доктринального розуміння та правового регулювання порядку здійснення кримінального процесуального доказування; (б) формуванні у студентів практичних умінь та навичок здійснення доказової діяльності в кримінальному провадженні.

Завдання:

- поглиблення знань щодо порядку нормативного регламентування здійснення доказової діяльності у кримінальних провадженнях;
- формування знань щодо основних доктринальних підходів до розуміння сутності кримінального процесуального доказування, їх теоретико-методологічного підґрунтя;
- вироблення умінь та навичок критичного аналізу та вирішення численних проблем доктринального розуміння, правового регулювання та практики здійснення доказової кримінальної процесуальної діяльності;
- вироблення навичок узагальнення вітчизняної судової та слідчої практики, а також практики Європейського суду з прав людини щодо питань здійснення кримінального процесуального доказування;
- вироблення умінь проведення процесуальних дій та прийняття процесуальних рішень в процесі здійснення доказової кримінальної процесуальної діяльності.

1.2. Статус навчальної дисципліни у структурі освітньо-професійної програми: за вибором студента.

1.3. Пререквізити: «Теорія права», «Історія держави і права України», «Адміністративне право», «Конституційне право України», «Кримінальне право (Загальна частина)», «Кримінальне право (Особлива частина)», «Кримінальний процес», «Право Європейського союзу».

1.4. Кореквізити: «Адміністративне судочинство», «Європейська конвенція про захист прав людини і основоположних свобод та юридична

практика», «Міжнародне право», «Криміналістика».

1.5. Постреквізити: -

1.6. Перелік предметних компетентностей здобувача вищої освіти:

ПК-1. Розуміння термінології доказового права

ПК-2. Знання нормативного регулювання порядку здійснення вітчизняного кримінального процесуального доказування.

ПК-3. Розуміння місця доказового права в системі кримінального процесуального права та теорії доказування в системі наукового знання.

ПК-4. Знання концептуальних підходів до розуміння сутності кримінального процесуального доказування, їх теоретико-методологічного підґрунтя.

ПК-5. Розуміння гносеологічних основ теорії доказування, пізнавального та обґрунтовального аспекту кримінального процесуального доказування.

ПК-6. Розуміння мети кримінального процесуального доказування, основних доктринальних підходів до розуміння сутності категорії «істина».

ПК-7. Знання та розуміння предмету доказування, особливостей його градації, співвідношення із поняттям меж доказування.

ПК-8. Здатність характеризувати суб'єктів кримінального процесуального доказування, здійснювати їх класифікацію, описувати їх права і обов'язки (повноваження) в кримінальному провадженні.

ПК-9. Розуміння ролі слідчого судді та суду в процесі доказування, сутності їх активної та ініціативної діяльності в кримінальному провадженні, судового розсуду (дискреції) як форми реалізації ініціативних повноважень в кримінальному провадженні.

ПК-10. Розуміння сутності понять «обов'язок доказування», «тягар доказування» і «право на участь в доказуванні».

ПК-11. Здатність аналізувати і застосовувати доктрину «сприяння захисту» (*favor defensionis*) при здійсненні кримінального процесуального доказування.

ПК-12. Знання особливостей процесу здійснення кримінального процесуального доказування та його змістовних елементів (збирання, перевірки та оцінки доказів).

ПК-13. Знання способів збирання та перевірки доказів різними сторонами кримінального провадження та вміння їх застосовувати. Розуміння особливостей участі слідчого судді та суду в збиранні та перевірці доказів.

ПК-14. Розуміння обумовленості процесу доказування стадійністю кримінального провадження.

ПК-15. Розуміння сутності поняття «оцінка доказів», способів та порядку її здійснення, а також поняття «стандарти кримінального процесуального доказування» та здатність їх застосування на різних етапах кримінального провадження.

ПК-16. Знання особливостей нормативного регламентування та порядку використання у кримінальному провадженні різних засобів кримінального процесуального доказування.

ПК-17. Розуміння сутності доказів як основного засобу доказування. Здатність аналізувати властивості доказів. Знання підстав і порядку визнання певних фактичних даних недопустимими як докази.

ПК-18. Знання сутності різних видів доказів за процесуальним джерелом закріплення та за іншими критеріями.

ПК-19. Знання особливостей процесу доказування в окремих кримінальних провадженнях та на окремих стадіях кримінального процесу.

ПК-20. Знання тенденцій розвитку теорії і практики кримінального процесуального доказування у контексті сталих та формалізованих практик розвитку сфери кримінальної юстиції на національному та міжнародному рівнях.

ПК-21. Знання механізмів забезпечення принципу верховенства права та загальновизнаних норм і принципів міжнародного права у практичному

контексті стосовно захисту прав особи під час кримінального процесуального доказування.

ПК-22. Знання стану юридичної практики щодо кримінального процесуального доказування.

ПК-23. Знання технології прийняття та вимог до процесуальних рішень під час кримінального процесуального доказування.

ПК-24. Знання особливостей обґрунтування процесуальних рішень в контексті вимог Європейського суду з прав людини.

ПК-25. Знання порядку використання новітніх інформаційно-комунікаційних технологій при здійсненні кримінального процесуального доказування, особливостей роботи з електронним документом та електронними реєстрами баз даних при здійсненні кримінального процесуального доказування.

Експлікація загальних і спеціальних компетентностей визначається в карті предметних компетентностей (Додаток 1)

1.7. Перелік результатів навчання здобувача вищої освіти:

РН НД 1.1. Демонструвати знання нормативного регулювання порядку здійснення вітчизняного кримінального процесуального доказування та термінології доказового права.

РН НД 1.2. Розуміти місце доказового права в системі кримінального процесуального права та теорії доказування в системі наукового знання.

РН НД 1.3. Аналізувати концептуальні підходи до розуміння сутності кримінального процесуального доказування, їх теоретико-методологічного підґрунтя.

РН НД 1.4. Демонструвати розуміння гносеологічних основ теорії доказування, пізнавального та обґрунтовального аспекту кримінального процесуального доказування.

РН НД 1.5. Обґрунтовано формулювати свою позицію щодо розуміння мети кримінального процесуального доказування, орієнтуватись у основних доктринальних підходах до розуміння сутності категорії «істина».

РН НД 1.6. Демонструвати розуміння предмету доказування, особливостей його градації, співвідношення із поняттям меж доказування.

РН НД 1.7. Здійснювати характеристику суб'єктів кримінального процесуального доказування, їх класифікацію, описувати їх права і обов'язки (повноваження) в кримінальному провадженні.

РН НД 1.8. Розуміти роль слідчого судді та суду в процесі доказування, сутність їх активної та ініціативної діяльності в кримінальному провадженні, судового розсуду (дискреції) як форми реалізації ініціативних повноважень в кримінальному провадженні.

РН НД 1.9. Демонструвати розуміння сутності понять «обов'язок доказування», «тягар доказування» і «право на участь в доказуванні».

РН НД 1.10. Вміти аналізувати і застосовувати доктрину «сприяння захисту» (*favor defensionis*) при здійсненні кримінального процесуального доказування.

РН НД 1.11. Демонструвати знання особливостей процесу здійснення кримінального процесуального доказування та його змістовних елементів (збирання, перевірки та оцінки доказів).

РН НД 1.12. Демонструвати знання способів збирання та перевірки доказів різними сторонами кримінального провадження та вміння їх застосовувати. Розуміння особливостей участі слідчого судді та суду в збиранні та перевірці доказів.

РН НД 1.13. Демонструвати розуміння обумовленості процесу доказування стадійністю кримінального провадження.

РН НД 1.14. Демонструвати розуміння сутності поняття «оцінка доказів», способів та порядку її здійснення, а також поняття «стандарти кримінального процесуального доказування» та здатність їх застосування на різних етапах кримінального провадження.

РН НД 2.1. Демонструвати знання особливостей нормативного регламентування та порядку використання у кримінальному провадженні різних засобів кримінального процесуального доказування.

РН НД 2.2. Демонструвати розуміння сутності доказів як основного засобу доказування та здатність аналізувати властивості доказів. Знати підстави і порядок визнання певних фактичних даних недопустимими як докази.

РН НД 2.3. Інтегрувати знання сутності різних видів доказів за процесуальним джерелом закріплення та за іншими критеріями.

РН НД 3.1. Демонструвати знання особливостей процесу доказування в окремих кримінальних провадженнях та на окремих стадіях кримінального процесу.

РН НД 3.2. Демонструвати розуміння тенденцій розвитку теорії і практики кримінального процесуального доказування у контексті сталих та формалізованих практик розвитку сфери кримінальної юстиції на національному та міжнародному рівнях.

РН НД 3.3. Демонструвати знання механізмів забезпечення принципу верховенства права та загальновизнаних норм і принципів міжнародного права у практичному контексті стосовно захисту прав особи під час кримінального процесуального доказування.

РН НД 3.4. Демонструвати знання стану юридичної практики щодо кримінального процесуального доказування.

РН НД 3.5. Демонструвати знання технології прийняття та вимог до процесуальних рішень під час кримінального процесуального доказування.

РН НД 3.6. Демонструвати знання особливостей обґрунтування процесуальних рішень в контексті вимог Європейського суду з прав людини.

РН НД 3.7. Демонструвати знання порядку використання новітніх інформаційно-комунікаційних технологій при здійсненні кримінального процесуального доказування, особливостей роботи з електронним

документом та електронними реєстрами баз даних при здійсненні кримінального процесуального доказування.

Експлікація результатів освоєння навчальної дисципліни і результатів навчання за спеціальністю і спеціалізацією визначається в карті результатів навчання, сформульованих у термінах компетентностей (Додаток 2).

1.8. Модулі програми навчальної дисципліни

Модуль 1. Загальні положення теорії кримінального процесуального доказування.

Модуль 2. Засоби кримінального процесуального доказування.

Модуль 3. Особливості процесу доказування в окремих кримінальних провадженнях та на окремих стадіях кримінального процесу.

Експлікація модулів компетентнісно орієнтованої програми навчальної дисципліни визначається у матриці зв'язків між модулями навчальної дисципліни, результатами навчання і предметними компетентностями (Додаток 3).

2. Опис навчальної дисципліни (навчальні одиниці)

Курс	Рівень освіти, галузь знань, спеціальність	Дидактична структура та кількість годин
Кількість кредитів ЄКТС: 6,0 Кількість модулів: 3 Загальна кількість годин: 180 Тижневих годин для денної форми навчання: аудиторних – 2–4, самостійної роботи студента – 6–8.	Рівень освіти – перший (бакалаврський) Галузь знань – 08 «Право» Спеціальність – 081 «Право»	Модуль 1 Лекції: 8 Практичні заняття: 10 Самостійна робота: 26 Модуль 2 Лекції: 12 Практичні заняття: 14 Самостійна робота: 44 Модуль 3 Лекції: 12 Практичні заняття: 12 Самостійна робота: 42 Види контролю: поточний контроль; підсумковий контроль знань (залік)

3. Зміст програми навчальної дисципліни

Модуль 1. Загальні положення теорії кримінального процесуального доказування.

Поняття доказового права і теорії доказування. Доказове право в системі кримінального процесуального права. Теорія доказування в системі

наукового знання.

Концептуальні підходи до розуміння сутності кримінального процесуального доказування, їх теоретико-методологічне підґрунтя. Гносеологічні основи теорії доказування. Пізнавальний та обґрунтовувальний аспекти кримінального процесуального доказування.

Мета, предмет, межі доказування. Мета кримінального процесуального доказування. Співвідношення мети кримінального провадження та мети кримінального процесуального доказування. Основні теорії істини.

Поняття предмета доказування в кримінальному провадженні. Градація предмету доказування (загальний, родовий, спеціальний, безпосередній та локальний). Характеристика обставин, які підлягають доказуванню у кримінальному провадженні (обставин загального предмету доказування). Специфіка предмету доказування в окремих кримінальних провадженнях. Головний факт. Доказові і допоміжні факти. Поняття меж доказування, критерії їх встановлення. Співвідношення предмета і меж доказування.

Суб'єкти кримінального процесуального доказування. Суб'єкти доказування, їх класифікація. Обов'язок і тягар доказування; право на участь в доказуванні. Роль суду у процесі доказування. Сутність активної та ініціативної діяльності суду в кримінальному провадженні. Судовий розсуд (дискреція) як форма реалізації ініціативних повноважень суду в кримінальному провадженні. Доктрина «сприяння захисту» (*favor defensionis*) та процес доказування.

Процес доказування. Процес доказування та його елементи. Обумовленість процесу доказування стадійністю кримінального провадження. Загальна характеристика елементів процесу доказування: збирання, перевірка та оцінка доказів. Способи збирання та перевірки доказів різними сторонами кримінального провадження. Особливості участі слідчого судді та суду в збиранні та перевірці доказів. Оцінка доказів: поняття та способи. Стандарти кримінального процесуального доказування.

Модуль 2. Засоби кримінального процесуального доказування.

Загальна характеристика засобів кримінального процесуального. Докази як основний засіб доказування. Генезис поняття доказів в науці кримінального процесу. Класифікація доказів. Загальна характеристика класифікаційних груп доказів: особистісні та предметні, прямі й непрямі; обвинувальні та виправдувальні; первинні й похідні. Практичне значення класифікації доказів для їх оцінки та доказування у кримінальному провадженні.

Властивості доказів. Належність, допустимість, достовірність як властивості окремих доказів, достатність і взаємозв'язок як властивості їх сукупності. Місце та значення інституту допустимості доказів у сучасному кримінальному процесуальному праві та правозастосовній діяльності. Проблеми законодавчого регулювання допустимості доказів. Система критеріїв допустимості доказів. Порядок визнання певних фактичних даних як недопустимих доказів. Провокація вчинення злочину як підстава визнання доказів недопустимими. Критерії відмежування провокації вчинення злочину від негласної діяльності з його контролю. Питання допустимості доказів у практиці Європейського суду з прав людини. Доктринальні концепції недопустимості певних відомостей як доказів у кримінальному провадженні, особливості їх реалізації у вітчизняному кримінальному провадженні.

Показання та висновки експерта як види доказів за процесуальним джерелом закріплення. Поняття показань, їх відмінність від пояснень. Сутність показань з чужих слів, особливості визнання їх допустимими. Особливості перевірки та оцінки показань різних суб'єктів кримінального провадження. Особливості використання показань, отриманих на різних стадіях кримінального провадження, під час кримінального процесуального доказування

Висновок експерта як вид доказів за процесуальним джерелом закріплення. Процесуальні форми використання спеціальних знань у кримінальному провадженні. Висновок експерта, його предмет, значення,

форма та зміст. Відмінність висновку експерта від довідки спеціаліста. Особливості перевірки та оцінки висновку експерта.

Речові докази та документи як види доказів за процесуальним джерелом закріплення. Поняття, ознаки та види речових доказів. Процес формування речових доказів у кримінальному провадженні. Відмежування речових доказів від інших видів доказів: документів, додатків до протоколів слідчих (розшукових) дій, зразків для експертного дослідження. Особливості зберігання речових доказів під час кримінального провадження та вирішення їх долі по його завершенню. Особливості перевірки та оцінки речових доказів.

Документи як вид доказів за процесуальним джерелом закріплення. Поняття документів у кримінальному провадженні. Документи в системі процесуальних джерел доказів. Види документів та їх ознаки. Вимоги, що висуваються до документів, як джерел доказів. Відмінність документів від інших джерел доказів. Процесуальний порядок формування та зберігання документів у кримінальному провадженні. Особливості перевірки та оцінки документів як доказів.

Використання цифрових доказів у кримінальному провадженні. Особливості збирання, перевірки та оцінки цифрових доказів.

Пояснення осіб, результати медичного освідування, висновок спеціаліста, показання технічних приладів і технічних засобів, що мають функції фото- і кінозйомки, відеозапису, чи засобів фото- і кінозйомки, відеозапису як процесуальні джерела доказів у кримінальних провадженнях щодо кримінальних проступків. Особливості їх збирання, перевірки та оцінки.

Загальновідомі, преюдиціальні факти, факти, що презюмуються, та визнані факти як засоби доказування. Особливості їх нормативного регламентування та порядку використання у кримінальному провадженні.

Модуль 3. Особливості процесу доказування в окремих кримінальних провадженнях та на окремих стадіях кримінального процесу.

Особливості кримінального процесуального доказування під час досудового розслідування. Особливості доказування на етапі початку досудового розслідування. Особливості здійснення доказування під час досудового розслідування у формі досудового слідства щодо злочинів до та після повідомлення про підозру. Особливості здійснення доказування під час досудового розслідування у формі дізнання щодо кримінальних проступків. Особливості доказування при здійсненні спеціального досудового розслідування. Доказування в судово-контрольних провадженнях під час досудового розслідування. Особливості доказування у провадженнях щодо розгляду слідчим суддею: клопотань про застосування заходів забезпечення кримінального провадження; клопотань про проведення слідчих (розшукових) та негласних слідчих (розшукових) дій; скарг на рішення, дії чи бездіяльність слідчого та прокурора.

Особливості кримінального процесуального доказування під час провадження в суді першої інстанції. Особливості доказування в судовому розгляді, який здійснюється за відсутності обвинуваченого (спеціальне судове провадження). Особливості доказування при спрощеному провадженні в суді першої інстанції щодо кримінальних проступків. Особливості доказування при розгляді справи судом присяжних.

Особливості кримінального процесуального доказування у судових провадженнях з перегляду судових рішень. Доказування у судових провадженнях з перегляду судових рішень в апеляційному та касаційному порядку, а також за нововиявленими або виключними обставинами.

Особливості кримінального процесуального доказування в особливих порядках кримінального провадження. Особливості доказування в особливих порядках кримінального провадження: на підставі угод, у формі приватного

обвинувачення, щодо окремої категорії осіб, щодо неповнолітніх, щодо застосування примусових заходів медичного характеру.

Особливості доказування при міжнародному співробітництві під час кримінального провадження, під час особливого режиму кримінального провадження в умовах воєнного стану та при співробітництві з Міжнародним кримінальним судом.

Питання кримінального процесуального доказування в практиці Європейського суду з прав людини, Конституційного суду України та Верховного Суду.

4. Ресурсне забезпечення навчальної дисципліни

4.1. Форми організації освітнього процесу і види навчальних занять:

- форми організації освітнього процесу: навчальні заняття; самостійна робота; практична підготовка; контрольні заходи;
- види навчальних занять: лекції, практичні заняття, індивідуальні заняття, консультації.

4.2. Самостійна робота здобувачів вищої освіти

Самостійна робота – вид позааудиторної роботи навчального характеру, яка спрямована на вивчення програмного матеріалу навчального курсу. Під час цього виду роботи студент має самостійно опрацювати конспекти лекцій, рекомендовану літературу, нормативні акти, матеріали емпіричних досліджень до тем, що виносяться на практичні заняття.

Самостійна робота студентів здійснюється у таких формах:

- доопрацювання матеріалів лекції;
- робота в інформаційних мережах;
- опрацювання нової наукової та навчальної літератури, законодавчих актів України та зарубіжних країн;
- підготовка до практичних (семінарських, лабораторних) занять;
- робота над окремими темами навчальних дисциплін, які згідно з робочою програмою навчальної дисципліни винесені на самостійне

опрацювання студентів;

- робота над кейсами з питань прийняття й виконання нормативно-правових актів;
- створення портфоліо за темами навчальної дисципліни та його презентація;
- самотестування;
- участь у конкурсах студентських наукових праць;
- підготовка до всіх видів поточних контрольних випробувань (колоквіумів, тестування тощо);
- підготовка індивідуальних робіт (реферат, стаття, тези, есе тощо); та ін.

4.3. Освітні технології та методи навчання

- освітні технології: проблемне навчання, контекстне навчання, студентоцентроване навчання, аудіовізуальні технології, наукові дискусії, інтерактивні технології, ІТ-технології тощо;
- методи навчання: поєднання словесних, наочних і практичних методів, метод проблемного викладання, прес-конференції, ділові ігри, мозкові штурми, моделювання професійних ситуацій, кейс-метод, метод дискусії, круглий стіл тощо.

4.4. Форми педагогічного контролю й система оцінювання якості сформованих компетентностей за результатами засвоєння навчальної дисципліни

Формами контролю знань студентів є поточний та підсумковий контроль.

Поточний контроль знань студентів включає:

- контроль якості засвоєння студентами програмного матеріалу навчальної дисципліни на практичних заняттях із застосуванням таких засобів: усне, письмове або експрес-опитування, вирішення практичних завдань або задач, участь у розробці кейсу, захист есе або реферату за ініціативи студента. Поточний контроль має на меті перевірку рівня

підготовки студента до вивчення поточного матеріалу. У ході практичного заняття студент може отримати оцінку за чотирибальною шкалою (0, 3, 4, 5). За результатами практичних занять розраховується загальноарифметична кількість балів (максимальна оцінка 90 балів за 3 модулі), що включається до підсумкової рейтингової оцінки;

- контроль якості засвоєння студентами програмного матеріалу навчальної дисципліни, що проводиться наприкінці модулів у формі колоквиумів, виконання тестового завдання тощо.

Впродовж семестру студенти виконують *самостійну роботу* у формі підготовки індивідуальної роботи (реферат, стаття, тези доповіді, есе тощо). Максимальна кількість балів за індивідуальну роботу (реферат, стаття, тези доповіді, есе тощо) – 10 балів.

Формою підсумкового контролю знань здобувачів вищої освіти з навчальної дисципліни є залік. Мінімальна оцінка результатів поточного контролю й самостійної роботи, за якої студент може отримати залік, становить 60 балів.

Розподіл балів між формами організації освітнього процесу і видами контрольних заходів:

Поточний контроль						Самостійна робота студентів у формі індивідуальної роботи	Підсумкова оцінка знань
Модуль № 1		Модуль № 2		Модуль №3			
п/з, с/з	колоквіум	п/з, с/з	Виконання тестового завдання	п/з, с/з	Виконання тестового завдання		
max 10	max 10	max 30	max 10	max 20	max 10	max 10	max 100

Критерії оцінювання результатів навчання

Вид контролю	Кількість	Критерії (за кожною з оцінок)
--------------	-----------	-------------------------------

	балів	
Поточний контроль на практичному занятті	Max 5	Відмінне засвоєння навчального матеріалу з теми, можливі окремі несуттєві недоліки.
	4	Добре засвоєння матеріалу з теми, але є окремі помилки.
	3	Задовільний рівень засвоєння матеріалу, значна кількість помилок.
	Min 0	Незадовільний рівень засвоєння матеріалу.
Колоквіум	Max 10	Результати опрацювання матеріалу високі, можлива незначна кількість несуттєвих помилок.
	8	Добре засвоєння матеріалу з теми, але є окремі помилки.
	6	Задовільний рівень засвоєння матеріалу, значна кількість несуттєвих помилок.
	4	Задовільний рівень засвоєння матеріалу, значна кількість суттєвих помилок.
	2	Прогалини в знаннях, студент слабо володіє матеріалом.
	Min 0	Незадовільний рівень засвоєння матеріалу.
Тестове завдання	Max 10	Відмінне засвоєння навчального матеріалу з тем, можливі окремі несуттєві недоліки.
	8-9	Результати опрацювання матеріалу високі, але є незначна кількість несуттєвих помилок.
	6-7	Добре засвоєння матеріалу з тем, але є окремі помилки.
	4-5	Задовільний рівень засвоєння матеріалу, значна кількість помилок.
	2-3	Мінімальні результати, достатні для отримання позитивної оцінки.
	Min 0-1	Незадовільний рівень засвоєння матеріалу.
Індивідуальна робота студента: Наукова доповідь	Max 10	Послідовно, систематизовано, логічно, грамотно, повно викладені результати проведеного наукового дослідження за певною темою. Ґрунтовно вивчена сучасна вітчизняна та зарубіжна наукова література, нормативні джерела, судова практика, практика органів охорони правопорядку, офіційна статистика. Проведено соціологічне дослідження – опитування, анкетування тощо. Наведені посилання на використані джерела. Обрана тема є актуальною як з практичної, так і з теоретичної точок зору. Робота правильно структурована, має вступ (обґрунтування актуальності дослідження, постановка його мети та завдання), повно висвітлено стан наукової розробленості проблеми, наведено узагальнення наукової літератури, законодавства та інших джерел. Окрім викладення матеріалу робота містить власний авторський підхід до вирішення розглядуваної проблеми та висновки. Наукова доповідь ілюструється за допомогою презентації.
	8	Послідовно, систематизовано, логічно, грамотно

		викладені результати проведеного наукового дослідження за певною темою. Автор використав основні сучасні вітчизняні та зарубіжні наукові літературні джерела, законодавство, релевантну правозастосовну практику. В роботі наведені посилання на використані інформаційні джерела. Обрана тема є актуальною як з практичної, так і з теоретичної точок зору. Робота добре структурована, має обґрунтування актуальності дослідження; висвітлюється загальний стан наукової розробленості проблеми. Окрім викладення матеріалу робота містить аргументовані авторські висновки. Наукова доповідь ілюструється за допомогою презентації.
	6	Послідовно та грамотно викладені результати проведеного наукового дослідження за певною темою. Автор використав незначну кількість сучасних вітчизняних та зарубіжних наукових літературних джерел, законодавство, правозастосовну практику. В роботі наведені посилання на використані джерела. Обрана тема є актуальною як з практичної, так і з теоретичної точок зору. Робота структурована, має обґрунтування актуальності дослідження, висвітлюється стан наукової розробленості проблеми. Окрім викладення матеріалу робота містить окремі авторські висновки.
	4	Робота недостатньо структурована, не має послідовності та логічності викладення матеріалу. Автор використав сучасні вітчизняні джерела. Наявна незначна кількість посилань на судову та/або правозастосовну практику. Представлена робота не повністю відповідає вимогам, які висуваються до робіт такого рівня, не містить достатнього обсягу, який би дозволив усвідомити сутність питання чи проблеми, задля розкриття яких вона виконувалася. Обрана тема є актуальною, але відсутній авторський підхід при дослідженні більшості питань.
	2	Робота недостатньо структурована, не має змістовної логічності у викладенні матеріалу. Автор використав сучасні вітчизняні джерела, але не звернувся до правозастосовної практики. Представлена робота не в повній мірі відповідає вимогам, які висуваються до робіт такого рівня, виконана неакуратно, не містить достатнього обсягу, який би дозволив усвідомити сутність питання чи проблеми, задля розкриття яких вона виконувалася; відсутні авторські висновки.
	Min 0	Представлена робота не відповідає вимогам, які висуваються до робіт такого рівня; містить ознаки академічної недоброчесності.

Реферат	Max 10	Питання плану реферату висвітлені повно. Проаналізовані представлені в навчальній та науковій літературі погляди щодо предмета дослідження; на основі їх порівняльної оцінки висловлене особисте ставлення автора до кожного з них, а також надана власна оцінка запропонованим у літературі пропозиціям стосовно шляхів вирішення таких проблемних питань, які стосуються теми, та (або) висловлені авторські пропозиції. Реферат виконаний самостійно та не містить некоректних запозичень. Реферат ілюструється за допомогою презентації.
	7	Переважна більшість питань плану реферату висвітлена повно та точно. Одне з питань розкрито недостатньо повно або при його висвітленні допущена суттєва помилка. Проаналізовані основні літературні джерела, рекомендовані кафедрою при написанні роботи на відповідну тему. Реферат виконаний самостійно та не містить некоректних запозичень. Реферат ілюструється за допомогою презентації.
	3	Питання плану теми висвітлені поверхово. При написанні реферату використана незначна кількість монографічних та нормативних джерел із числа рекомендованих кафедрою. При розкритті питань плану допущені грубі помилки.
	Min 0	Тема реферату не розкрита або в ній виявлено некоректні запозичення (плагіат).
Анотування прочитаної додаткової літератури з курсу	Max 4	В роботі здійснена анотація обраних за погодженням з викладачем-науковим керівником джерел. Наведено бібліографічний опис анотованого джерела, надана характеристика його змісту, виділена головна ідея, ключові положення. Анотація містить не лише огляд прочитаного матеріалу, а й аналітичну позицію здобувача вищої освіти з приводу отриманої інформації. Студент продемонстрував уміння працювати з літературою, аналізувати норми чинного законодавства, використовувати наукові джерела та правозастосовну практику, робити обґрунтовані висновки. Анотація відповідає вимогам, які пред'являються до такого виду робіт. Вказуються причини обрання певної теми, джерел, робіт конкретних авторів, обґрунтовується актуальність теми, наводиться думка студента щодо усвідомленого матеріалу та формулюється висновок.
	2	Анотація здійснена поверхнево, містить лише огляд прочитаного матеріалу. Студент не продемонстрував уміння працювати з літературою, ґрунтовно аналізувати норми

		чинного законодавства, використовувати у необхідній кількості наукові джерела та правозастосовну практику, виокремлювати проблеми правозастосування та головну думку. Зроблені висновки не в повній мірі відображають зміст анотованого матеріалу або є помилковими.
	Min 0	Анотація містить лише загальний огляд дослідженого матеріалу. Зроблені висновки не відображають його зміст, є помилковими або містять ознаки академічного плагіату.
Узагальнення правозастосовної практики	Max 10	Здобувач вищої освіти проаналізував 30-50 судових рішень, процесуальних документів тощо, які були узагальнені ним особисто чи отримані з відповідних реєстрів. Узагальнення належним чином оформлено, наведені посилання на джерела інформації, містить вступ, в якому вказується на актуальність та мету роботи, змістовну частину, яка структурує процесуальні документи відповідно до правової позиції, та висновки. У висновках зроблено акцент на проблемах правозастосування, наявності розбіжностей у тлумаченні норми та/або у правозастосуванні, недоліках і похибках у діяльності правозастосовних органів, існуванні прогалин у законодавстві, неоднаковості у тлумаченні оцінних понять тощо. Узагальнення ілюструється за допомогою презентації.
	8	Здобувач вищої освіти проаналізував не більше 30 судових рішень, процесуальних документів тощо, які були узагальнені ним особисто чи отримані з відповідних реєстрів. Узагальнення оформлено належним чином, має вступ, змістовну частину та висновки. Втім, змістовна частина містить просте перерахування джерел без виокремлення правової позиції правозастосовника, не систематизовані належним чином проблеми правозастосування або це здійснено неповно чи неточно. У висновках вказано на проблеми правозастосування, наявність розбіжностей у тлумаченні норми та/або у правозастосуванні, недоліки та похибки правозастосовних органів, існування прогалин у законодавстві, неоднаковість у тлумаченні оцінних понять та ін.
	6	Здобувач вищої освіти проаналізував не більше 20 судових рішень, процесуальних документів тощо, які були узагальнені ним особисто чи отримані з відповідних реєстрів. Узагальнення оформлено належним чином, має вступ, змістовну частину та висновки. Втім,

		змістовна частина складається з простого перерахування джерел без виокремлення правової позиції правозастосовника, належним чином не систематизовані проблеми правозастосування або це здійснено неповно чи неточно. У висновках не визначені проблеми правозастосування, не наведено розбіжностей, які мають місце у правозастосовній практиці.
	4	Здобувач вищої освіти проаналізував не більше 10 судових рішень, процесуальних документів тощо, які були узагальнені ним особисто чи отримані з відповідних реєстрів. Узагальнення оформлено належним чином, має вступ, змістовну частину та висновки. Втім, змістовна частина складається з простого перерахування джерел без виокремлення правової позиції правозастосовника, не систематизовані належним чином проблеми правозастосування або це здійснено неповно чи неточно. У висновках не виокремлено проблеми правозастосування, не наведено розбіжностей, які мають місце у правозастосовній практиці, задля чого здійснювалося узагальнення.
	2	Здобувач вищої освіти проаналізував не більше 5 судових рішень, процесуальних документів тощо, які були узагальнені ним особисто чи отримані з відповідних реєстрів. Узагальнення оформлено належним чином, має вступ, змістовну частину та висновки. Втім, змістовна частина складається з простого перерахування джерел без виокремлення правової позиції правозастосовника, належним чином не систематизовані проблеми правозастосування або це здійснено неповно чи неточно. У висновках не виокремлено проблеми правозастосування, не наведено розбіжностей, які мають місце у правозастосовній практиці, задля чого здійснювалося узагальнення.
	Min 0	Відсутній аналіз обраних судових рішень або відповідних процесуальних документів, викладено лише зміст зібраних матеріалів. Узагальнення належним чином не оформлене та не структуроване; не наведені посилання на використані джерела інформації.
Есе	Max 6	Есе виконано самостійно, сумлінно та доброчесно. Містить ключову ідею, що розкривається у змісті роботи на конкретних прикладах із судової практики, прецедентах Європейського суду з прав людини, підходах науковців, але з формуванням та наведенням автором власного ставлення до досліджуваного питання.

	4	Есе фрагментарно розкриває ключову ідею, містить методологічні помилки, недостатнє обґрунтування досліджуваного питання.
	2	Есе фрагментарно розкриває ключову ідею, не відповідає стилю есе, не містить авторського висновку щодо розглядуваного питання.
	Min 0	Тема есе не розкрита або в ній виявлено некоректні запозичення (плагіат).
Складання термінологічного словника	3	Здобувач вищої освіти повністю виконав завдання стосовно створення заздалегідь узгодженого переліку термінів, що відображають термінологію галузі (кількох галузей) знань або лексику спеціальної сфери. Складено список термінів, пов'язаних із певною тематикою дисципліни, що вивчається, та надано їх визначення. Підготовлений словник містить не менше 10 термінів. Студент спирався при підготовці словника на чинне законодавство, міжнародні нормативні акти, практику Європейського суду з прав людини, Конституційного Суду України та Верховного Суду, а також сучасну вітчизняну та зарубіжну наукову літературу за обраною темою.
Розробка схем, таблиць, діаграм	3	Розроблено схему, таблицю, діаграму на основі комплексного аналізу чинного законодавства, узагальнення правозастосовної практики, опанування літературних джерел з навчальної дисципліни, яку вивчає здобувач вищої освіти. Належна систематизація матеріалу дозволила ґрунтовно проаналізувати взаємозв'язки, відмінності тощо. Цей вид індивідуальної роботи бажано проілюструвати презентацією, що значно підвищує її ілюстративність. Робота виконана акуратно, ретельно, ґрунтовно, самостійно.
Створення презентації	3	За допомогою програми Microsoft PowerPoint або за вибором студента іншого зручного програмного забезпечення підготовлено презентацію однієї з тем навчальної дисципліни, що вивчається. Подача матеріалу повинна бути динамічною, цікавою, ілюстративною, з використанням різних видів зображень. Презентація має містити не менше 10 слайдів та повністю розкривати питання.
Створення короткометражного фільму	10	Презентується фільм тривалістю не менш 2-3 хвилин аудіо-відео або відео контенту. Сюжет фільму ґрунтується єдиною метою, містить ідею, яка заздалегідь обговорена з науковим керівником. Фільм виконаний якісно, звук чіткий, є доступним для перегляду.
Написання та опублікування наукової статті	10	Наукова стаття є логічно завершеною, ґрунтовною, в ній досліджено найбільш актуальні проблеми чи певне питання, яке є

		важливим для поглиблення знань здобувача вищої освіти з навчальної дисципліни, що ним вивчається. Стаття має науковий стиль викладу. Змістовно їй притаманні точність, зрозумілість, зв'язаність (логічна несуперечливість), цілісність, грамотність, довершеність матеріалу та його високий науковий рівень. Структурні елементи статті відповідають вимогам видання, до якого вона подається. Максимальний бал виставляється за умови опублікування підготовленої статті видавництвом.
Написання та опублікування тез доповіді на конференції	5	Тези виступу на науково-практичній чи науковій конференції відповідають вимогам, які висуваються до такого виду роботи. Вони лаконічно формулюють ключові моменти, що презентують доповідь, з якою здобувач вищої освіти виступив або бажає виступити на конференції. Тези оформлені відповідно до вимог, що висуваються організаторами конференції чи видавництвом. Максимальний бал виставляється за умови їх опублікування.

4.5. Навчально-методичне та інформаційне забезпечення

навчальної дисципліни

Нормативно-правові акти

1. Конституція України. URL: <http://zakon2.rada.gov.ua/laws/show/254%D0%BA/96-%D0%B2%D1%80> .
2. Конвенція про захист прав людини і основоположних свобод 1950 р. URL: http://zakon5.rada.gov.ua/laws/show/995_004.
3. Кримінальний процесуальний кодекс України від 13.04.2012 р. № 4651-VI. URL: <http://zakon3.rada.gov.ua/laws/show/4651-17>
4. Закон України «Про прокуратуру» від 14.10.2014 № 1697-VII. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/1697-18#Text>
5. Закон України «Про Національне антикорупційне бюро України» від 14.10.2014 № 1698-VII. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/1698-18#Text>
6. Закон України «Про Національну поліцію» від 02.07.2015 № 580-VIII/ URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/580-19#Text>
7. Закон України «Про Державне бюро розслідувань» від 12.11.2015 № 794-VIII. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/794-19#Text>

8. Інструкція про призначення та проведення судових експертиз та експертних досліджень, затверджена наказом Міністерства юстиції України від 08.10.1998 № 53/5 (зі змінами, внесеними наказом Міністерства юстиції України від 27.07.2015 № 1350/5). URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/z0216-20#Text>

9. Інструкція про організацію проведення негласних слідчих (розшукових) дій та використання їх результатів у кримінальному провадженні, затверджена наказом Генеральної прокуратури України, Міністерства внутрішніх справ України, Служби безпеки України, Адміністрації Державної прикордонної служби України, Міністерства фінансів України, Міністерства юстиції України від 16.11.2012 № 114/1042/516/936/1687/5. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/v0114900-12#Text>

10. Інструкція про порядок залучення працівників органів досудового розслідування поліції та Експертної служби Міністерства внутрішніх справ України як спеціалістів для участі в проведенні огляду місця події, затверджена наказом Міністерства внутрішніх справ України 03.11.2015 № 1339. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/z1392-15#Text>

11. Порядок зберігання речових доказів стороною обвинувачення, їх реалізації, технологічної переробки, знищення, здійснення витрат, пов'язаних з їх зберіганням і пересиланням, схоронності тимчасово вилученого майна під час кримінального провадження, затверджений постановою КМУ від 19.11.2012 № 1104. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/1104-2012-%D0%BF#Text>

Література

Основна література

1. Аббасова Д.Л. Етичні норми у кримінальному процесі України: монографія /Нац. юрид. ун-т ім. Ярослава Мудрого. Київ: Юрінком Інтер, 2024. 328с.

2. Вапнярчук В. В. Теорія і практика кримінального процесуального доказування : монографія. Харків: Юрайт, 2017. 408 с.
3. Вегера-Іжевська І.В. Забезпечення права на недоторканність житла чи іншого володіння особи в кримінальному провадженні: монографія. Харків : Право, 2019. 232с.
4. Гловюк І.В. Кримінально-процесуальні функції: теорія, методологія та практика реалізації на основі положень Кримінального процесуального кодексу України 2012 р.: монографія. Одеса: Юридична література, 2015. 712 с.
5. Гнатюк А.Ю. Функціональна структура кримінальної процесуальної діяльності прокурора у досудовому провадженні: монографія. Харків: Право, 2019. 152 с.
6. Завтур В.А. Особливості доказування при застосуванні заходів забезпечення кримінального провадження слідчим суддею та судом: теорія і практика: монографія. Одеса: Видавничий дім «Гельветика», 2020. 248с.
7. Капліна О.В., Котова А.С. Процесуальний прядок арешту майна у кримінальному провадженні : монографія. Одеса : Видавничий дім «Гельветика», 2021. 288 с.
- 8.Криворучко Д. В., Туманянц А. Р. Зловживання правом під час досудового розслідування у кримінальному провадженні : монографія. Одеса : Видавництво «Юридика», 2023. 280 с.
- 9.Лапкін А. В. Прокурор у кримінальному провадженні: теоретичні, правові та організаційно-методичні проблеми : монографія. Харків: Право, 2020. 1304 с.
10. Науково-практичний коментар до Розділу II Кримінального процесуального кодексу України «Заходи забезпечення кримінального провадження» / Ю.П. Аленін, М.В. Багрій, Р.І. Благута та ін.; за ред. І.В. Гловюк. Львів: Львівський державний університет внутрішніх справ, 2022. 440 с. URL: <http://dspace.lvduvs.edu.ua/handle/1234567890/5073>.

11. Нор В. Т., Крикливець Д. Є. Реалізація засади змагальності під час розгляду скарг слідчим суддею: монографія. Львів : Колір ПРО, 2017. 376 с.
12. Савенко М.Є. Апеляційне оскарження та перегляд ухвал слідчого судді, постановлених під час досудового розслідування : монографія / наук.ред. О.В. Капліна. Харків: Право, 2021. 256 с.
13. Торбас О.О. Розсуд в кримінальному процесі України: теоретичне обґрунтування та практика реалізації: монографія. Одеса: «Юридична література». 2020. 284с.
14. Фаринник В.І. Застосування заходів забезпечення кримінального провадження: теорія та практика: монографія. Київ: Алерта, 2017. 548 с.
15. Фоміна Т.Г. Застосування запобіжних заходів у кримінальному провадженні: проблеми теорії та практики: монографія. Харків: Панов, 2020. 576 с.
16. Шаренко С. Л. Теоретико-прикладні основи діяльності слідчого судді в кримінальному провадженні: монографія. Харків: Право, 2021. 480 с.
17. Шило О. Компетенція слідчого судді в кримінальному провадженні: теорія, нормативна модель і тенденції розвитку законодавства. *Право України*. 2018. № 3. С. 79-91.

Додаткова література

1. Беспалько І.Л. Особливості застосування заходів забезпечення кримінального провадження у процесі кримінального процесуального доказування. *Науковий вісник Ужгородського університету*. Серія: Право. Ужгород, 2023. Т.2. Вип. 75. С. 151-157. URL: <https://dspace.uzhnu.edu.ua/jspui/handle/lib/52724>.
2. Велика українська юридична енциклопедія : у 20 т. Харків : Право, 2016. Т. 19 : Кримінальний процес, судоустрій, прокуратура та адвокатура / редкол.: В. Т. Нор (голова) та ін. ; Нац. акад. прав. наук України

; Ін-т держави і права ім. В. М. Корецького НАН України ; Нац. юрид. ун-т ім. Ярослава Мудрого. 2020. 960 с.

3. Гловюк І.В., Степаненко А.С. Стандарт доказування «обґрунтована підозра» у кримінальному провадженні. *Правова позиція*. 2018. № 1(20). С. 13-20.

4. Гловюк І., Дроздов О., Тетерятник Г., Фоміна Т., Рогальська В., Завтур В. Особливий режим досудового розслідування, судового розгляду в умовах воєнного стану: науково-практичний коментар Розділу IX-1 Кримінального процесуального кодексу України. Видання 3. Електронне видання. Дніпро- Львів-Одеса-Харків, 2022. Станом на 30 грудня 2022. 82 с. URL:

[https://www.researchgate.net/publication/366684199_Glovuk_I_Droz dov_O_Teter atnik_G_Fomina_T_Rogalska_V_Zavtur_V_Osoblivij_rezim_dosudovogo_rozslid uvanna_sudovogo_rozgladu_v_umovah_voennogo_stanu_naukovo-practicnij_komentar_Rozdil_u IX-1_Kriminalnogo_pr](https://www.researchgate.net/publication/366684199_Glovuk_I_Droz dov_O_Teter atnik_G_Fomina_T_Rogalska_V_Zavtur_V_Osoblivij_rezim_dosudovogo_rozslid uvanna_sudovogo_rozgladu_v_umovah_voennogo_stanu_naukovo-prakticnij_komentar_Rozdil_u IX-1_Kriminalnogo_pr)

5. Гриза О.В. Забезпечення дотримання таємниці досудового розслідування під час застосування деяких заходів забезпечення кримінального провадження. *Юридичний науковий електронний журнал*. 2023. № 3. С. 430-433. URL: http://www.lsej.org.ua/3_2023/100.pdf.

6. Гутник А.В. Застосування домашнього арешту під час воєнного стану. *Аналітично-порівняльне правознавство: електронне наукове фахове видання*. 2023. № 5. С. 518-524. URL: <http://journal-app.uzhnu.edu.ua/article/view/290787/284416>.

7. Зіньковський І.П., Гловюк І.В. Повноваження слідчого при обранні, зміні та скасуванні заходів забезпечення кримінального провадження: доктрина і практика : монографія. Одеса : Видавничий дім «Гельветика», 2020. 420 с.

8. Зуєв В. В. Кримінальні процесуальні гарантії прав особи при міжнародному співробітництві під час кримінального провадження: монографія. Харків: Оберіг, 2017. 204 с.

9. Капліна О., Котова О. Критерії правомірності обмеження права власності під час арешту майна у кримінальному провадженні в світлі практики Європейського суду з прав людини. *Право України*. 2019. № 9. С. 65-84.

10. Капліна О. В., Маринів В. І., Демура М. І. Тимчасовий доступ до речей і документів: проблемні питання правозастосовної практики. *Проблеми законності*. 2020. Вип. 149. С. 200-212.

11. Kaplina O. V., Fomin S. Proportionality of Interference with the Right to Peaceful Enjoyment of Property During the Seizure of Property in Criminal Proceedings in Ukraine. *Access to Justice in Eastern Europe*. 2020. Vol. 3, Iss. 4. P. 246-264. DOI: 10.33327/AJEE-18-3.4-a000038.

12. Kaplina O., Tumanians A. ECTHR decisions that influenced the criminal procedure of Ukraine. *Access to Justice in Eastern Europe*. 2021. Iss. 1. P. 102-121.

13. Капліна О.В., Туманянц А. Р., Крицька І. О. Право на свободу та особисту недоторканість: проблеми співмірності правообмежень в умовах екзистенційних загроз. Вісник Національної академії правових наук України. 2024. Том 31. № 1. С. 284-302. URL: <http://visnyk.kh.ua/uk/article/pravo-na-svobodu-ta-osobistu-nedotorkanist-problemi-spivmirnosti-pravoobmezhen-v-umovakh-ekzistentsiynikh-zagrozh>

14. Карпенко М. О., Туманянц А. Р. Деякі проблеми забезпечення прав і законних інтересів заставодавців та поручителів у кримінальному провадженні. *Науковий вісник Херсонського державного університету*. Серія: Юридичні науки. Вип. 4, т. 2. 2016. С. 90–93.

15. Колодчин Д. В. Кримінальний процесуальний інститут тримання під вартою як запобіжний захід: теорія і практика : монографія. Київ : ВД «Дакор», 2020. 236 с.

16. Кримінальний процес: підручник / [О. В. Капліна, О. Г. Шило, В. М. Трофименко та ін.]; за заг. ред. О. В. Капліної, О. Г. Шило. Харків: Право, 2019. 584 с.

17. Кримінальний процесуальний кодекс України: постатейна систематизація окремих правових позицій Верховного Суду / наук. ред.: І.В. Гловюк, М.І. Пашковський, Д.В. Пономаренко; (уклад.: О.Є. Блащук, І.В. Гловюк, В.П. Кедик, М.І. Пашковський, Д.В. Пономаренко, О.С. Троян). Одеса, 2019. 960 с.

18. Кримінальний процес України: Академічний курс 6 у 3 т. Т. 1: Загальна частина / [В. Т. Нор, Н. Р. Бобечко, М. В. Багрій та ін.] ; за ред. акад. НАПрН України, д-ра юрид. наук, проф. Н. Р. Бобечка. Львів : ЛНУ ім. івана Франка, 2021. 912 с.

19. Кримінальний процесуальний кодекс України з постатейними матеріалами практики Конституційного Суду України, Верховного Суду України, Верховного Суду, Вищого спеціалізованого суду України з розгляду цивільних і кримінальних справ. Станом на 10 січня 2024р.: наук.-практ.посіб./ уклад.: А.В. Столітній, С.В. Шамеляна, М.С. Туркот, М.І. Снігар; за заг.ред. д.ю.н., проф. А.В. Столітнього; видання третє, допов. Та переробл. Київ: Норма права, 2024. 1404с.

20. Лейба О. А. Арешт майна у кримінальному провадженні: порівняльно-правовий аспект. *Proceedings of the 2nd International Scientific and Practical Conference «International Forum: Problems and Scientific Solutions»* (March 6-8, 2020). Melbourne, Australia: CSIRO Publishing House, 2020. P. 39-45.

21. Науково-практичний коментар до Кримінального процесуального кодексу України від 13 квітня 2012 року/ за ред. О.А. Банчука, Р.О. Куйбіди, М.І. Хавронюка. Харків: Фактор, 2013. 1072 с.

22. Назаров В.В., Ситайло О.І. Особливості нормативної моделі інституту застави в кримінальному провадженні. *Право і суспільство*. 2023. № 1. С. 364-373. URL: http://pravoisuspilstvo.org.ua/archive/2023/1_2023/52.pdf.

23. Огляд судової практики Верховного Суду щодо перегляду ухвал слідчих суддів (рішення, внесені до ЄДРСР за період з 01.01.2018 по 01.06.2020).

URL:

https://supreme.court.gov.ua/userfiles/media/Ogljad_KKS_01_01_2018_01_06_20.pdf.

24. Повноваження слідчого судді: навчально-методичний посібник /І. В. Гловюк, М. М. Стоянов, О. В. Малахова, В. А. Завтур, І. П. Зінковський. Одеса: Видавничий дім «Гельветика», 2020. 220 с.

25. Рогальська В.В., Здрок О.І. Арешт майна в кримінальному процесі: підстави та порядок застосування. *Юридичний науковий електронний журнал*. 2023. № 2. С. 626-629.
URL: http://www.lsej.org.ua/2_2023/149.pdf.

26. Скрипник А. В. Використання цифрової інформації в кримінальному процесуальному доказуванні : монографія. Харків : Право, 2022. 408 с.

27. Тализіна Я.О. Негласні слідчі (розшукові) дії: науково-практичний коментар до глави 21 КПК України з постатейними правовими позиціями Верховного Суду. Київ: Юрінком Інтер, 2024. 704 с.

28. Tyshchenko, O.I., Titko, I.A. Features of application of precautionary measures for persons suffering from mental disorders: national dimension. *Journal of the National Academy of Legal Sciences of Ukraine*. 2020. 27(1). pp. 147-161.

29. Тищенко О. Кримінальне провадження за участю осіб, які страждають на психічні розлади: монографія. Харків: Право, 2024. 688с.

30. Торбас О.О. OSINT при розслідуванні кримінальних правопорушень : підручник /О. О. Торбас. Одеса : Видавництво «Юридика», 2024. 180 с.

31. Туманянц А. Р., Крицька І. О. Вирішення питання про речові докази в кримінальному провадженні: окремі проблеми. *Юридичний науковий електронний журнал*. № 5. 2017. С. 183-186.
URL: http://www.lsej.org.ua/5_2017/49.pdf.

32. Туманянц А. Р. Окремі проблеми реалізації права на оскарження повідомлення про підозру. *Право і суспільство*. 2019. № 5. С. 167-172.
URL: http://pravoisuspilstvo.org.ua/archive/2019/5_2019/part_2/29.pdf.

33. Туманянц А. Р. Забезпечення прав та законних інтересів підозрюваного, обвинуваченого в разі застосування відсторонення від посади як заходу забезпечення кримінального провадження. *Порівняльно-аналітичне право*: електрон. наук. фахове вид. юридичного факультету ДВНЗ «Ужгородський національний університет». 2019. № 2. С. 250-254. URL: <http://pap-journal.in.ua/wp-content/uploads/2020/08/2.pdf>.

34. Туманянц А. Р., Крицька І. О. Стандарти забезпечення законності здійснення негласної діяльності у кримінальному процесі крізь призму правових позицій Європейського суду з прав людини. *Проблеми законності*. 2021. Вип. 152. С. 111–123. doi: <https://doi.org/10.21564/2414-990X.152.226139>

35. Туманянц А. Р., Медведєв В. І. Окремі проблеми практики накладення арешту на особисті документи в кримінальному провадженні. *Право і суспільство*. 2020. № 2. Ч. 3. С. 171-178. DOI <https://doi.org/10.32842/2078-3736/2020.2-3.27>. URL: http://pravoisuspilstvo.org.ua/archive/2020/2_2020/part_3/29.pdf.

36. Туманянц А. Р., Крицька І. О. Реалізація Україною права на відступ від статті 5 Конвенції про захист прав людини і основоположних свобод: прецедентна практика Європейського суду з прав людини у кримінальному провадженні та вітчизняні реалії в умовах воєнного стану. *Юридичний науковий електронний журнал*. 2022. № 5. С. 603-607. URL: http://www.lsej.org.ua/5_2022/145.pdf.

37. Туманянц А. Р., Крицька І. О. Проблеми застосування запобіжного заходу у вигляді тримання під вартою щодо осіб, які мають вади зору. *Copernicus Political and Legal Studies*. 2022. № 3. С. 71-81. DOI Address: <https://doi.org/10.15804/CPLS.20223.09>. URL: <https://czasopisma.marszalek.com.pl/images/pliki/cpls/3/cpls309.pdf>.

38. Туманянц А. Р. Забезпечення прав потерпілого при застосуванні запобіжних заходів у кримінальному провадженні. *Науковий вісник Ужгородського національного університету*. 2023. Серія: Право. Випуск 78:

частина 2. С. 303-309. DOI <https://doi.org/10.24144/2307-3322.2023.78.2.48>.
URL: <https://visnyk-juris-uzhnu.com/wp-content/uploads/2023/08/50.pdf>.

39. Tumanyants A., Hetman H., Babanina V., Dovbash R. Features of ensuring the right to liberty and personal integrity in criminal proceedings under the conditions of martial law: Precedent practice of the European Court of Human Rights and ukrainian realities. *Access to Justice in Eastern Europe*. 2023. Vol. 6, Iss. 2. P. 153-171. References : p. 171. DOI: 10.33327/AJEE-18-6.2-n000226. URL: https://ajee-journal.com/upload/attaches/att_1684148544.pdf.

40. Туманянц А.Р., Демура М.І. До питання про застосування заходів примусового годування в кримінальному процесі. *Питання боротьби зі злочинністю*. 2023. Вип. 45. С. 97-110. DOI: 10.31359/2079-6242-2022-45-97

41. Туманянц А.Р. Проблеми захисту права власності в кримінальному провадженні в контексті права на доступ до суду. Науковий вісник Ужгородського Національного Університету, 2024. Серія ПРАВО. Випуск 84: частина 4. С.136-143. DOI <https://doi.org/10.24144/2307-3322.2024.84.4.19> URL: <https://visnyk-juris-uzhnu.com/wp-content/uploads/2024/09/21-3.pdf>

42. Туманянц А. Р. Продовження строку тримання під вартою в умовах воєнного стану: прецедентна практика Європейського суду з прав людини та вітчизняні реалії. Війна Росії проти України (лютий 2014 – лютий 2024 рр.). Стратегії репрезентації. Монографія / Заг. ред. д. і. н., проф. А. Киридон. Київ : Державна наукова установа «Енциклопедичне видавництво», 2024. 276 с. С.122-127.

43. Туркот М.С., Столітній А.В., Шмаленя С.В., Снігар М.І. Кримінальний процесуальний кодекс України з постатейними матеріалами практики Конституційного Суду України, Верховного Суду України та Верховного Суду, Вищого спеціалізованого суду України з розгляду цивільних і кримінальних справ. Станом на 10 січня 2024р. Київ : Норма права, 2024. 1404 с.

44. Узагальнення Вищого спеціалізованого суду України з розгляду

цивільних і кримінальних справ «Про практику розгляду скарг на рішення, дії чи бездіяльність органів досудового розслідування чи прокурора під час досудового розслідування» від 12.01.2017 URL: https://protocol.ua/ua/vssu_uzagalnennya_pro_praktiku_rozglyadu_skarg_na_rishe_nnya_dii_chi_bezdiyalnist_organiv_dosudovogo_rozsliduvannya/.

45. Узагальнення судової практики Вищого спеціалізованого суду України з розгляду цивільних і кримінальних справ «Про судову практику застосування судами першої та апеляційної інстанцій процесуального законодавства щодо обрання, продовження запобіжного заходу у вигляді тримання під вартою» від 19.12.2014. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/n0001740-14#Text>.

46. Узагальнення судової практики Вищого спеціалізованого суду України з розгляду цивільних і кримінальних справ «Про практику вирішення слідчими суддями питань, пов'язаних із слідчими (розшуковими) діями» від 03.06.2016. URL: <http://consultant.parus.ua/?doc=0A9SKD61D7>

47. Шаренко С. Л., Шило О.Г. Спеціальне досудове розслідування і судові провадження: проблемні питання правового регулювання. *Право України*. 2015. № 7. С. 58-65.

48. Шаренко С. Л. Проблеми правового регулювання судово-контрольного провадження щодо розгляду слідчим суддею скарг на рішення, дії чи бездіяльність дізнавача, слідчого чи прокурора. *Актуальні проблеми держави і права*. 2020. Вип. 88. С. 153-162.

49. Шаренко С. Л. Проблемні питання реалізації компетенції слідчого судді в разі накладення грошового стягнення та тимчасового обмеження в користуванні спеціальним правом. *Соціологія права*. 2020. Вип. 3 (34). С. 50-57.

50. Шаренко С. Л. Окремі питання здійснення судового контролю при застосуванні тимчасового доступу до речей і документів. *Вісник кримінального судочинства*. 2020. Вип. 1-2. С. 102-111.

51. Шаренко С. Л. Проблемні питання здійснення судового контролю

при оскарженні повідомлення про підозру. *Питання боротьби із злочинністю*. 2020. Вип. 40. С. 47-53.

52. Шаренко С. Л. Проблемні питання діяльності слідчого судді при здійсненні судового контролю щодо захисту прав людини. *Право України*. 2020. № 9. С. 256-270.

53. Черниченко І. В. Особливості тримання під вартою в умовах воєнного стану. *Аналітично-порівняльне правознавство: електронне наукове фахове видання*. 2022. № 3. С. 274-278. URL: <https://dspace.uzhnu.edu.ua/jspui/handle/lib/49566>.

Інтернет-ресурси

Офіційний веб-портал Судової влади України – <http://court.gov.ua/>

Офіційний веб-портал Верховної Ради України – <http://rada.gov.ua/>

Офіційний веб-портал Конституційного Суду України – <http://www.ccu.gov.ua/>

Офіційний веб-портал Верховного Суду – https://supreme.court.gov.ua/supreme/gromadyanam/perelik_sprav/

Офіційний веб-портал Офісу Генерального прокурора – www.gp.gov.ua/

Офіційний веб-портал Національного антикорупційного бюро України – <https://nabu.gov.ua/>

Офіційний веб-портал Міністерства внутрішніх справ – <https://mvs.gov.ua/uk>

Офіційний веб-портал Єдиного державного реєстру судових рішень – <http://www.reyestr.court.gov.ua/>

Офіційний веб-портал Європейського суду з прав людини – <http://www.echr.coe.int/Pages/home.aspx?p=home>

Офіційний веб-портал газети «Закон і бізнес» – <https://zib.com.ua/>

Офіційний веб-портал Державного бюро розслідувань – <https://dbr.gov.ua/>

Офіційний веб-портал Наукової бібліотеки НЮУ імені Ярослава Мудрого

– <http://library.nulau.edu.ua/>

СЕНМК

Стандартизований електронний навчально-методичний комплекс
кафедри кримінального процесу. URL:

[http://library.nlu.edu.ua/index.php?option=com_k2&view=itemlist&task=category
&id=192:kafedra-kriminalnogo-proczesu&Itemid=151](http://library.nlu.edu.ua/index.php?option=com_k2&view=itemlist&task=category&id=192:kafedra-kriminalnogo-proczesu&Itemid=151)

Додаток 1

Карта предметних компетентностей з навчальної дисципліни

Шифр та назва компетентностей за спеціальністю і/або спеціалізацією	Шифр та назва компетентностей з навчальної дисципліни
ЗК – загальні (універсальні) компетентності. (обрати компетентності згідно зі змістом навчальної дисципліни)	ПК – предметні компетентності з навчальної дисципліни
ЗК1. Здатність до абстрактного мислення, аналізу та синтезу.	ПК-1. Розуміння термінології доказового права ПК-2. Знання нормативного регулювання порядку здійснення вітчизняного кримінального процесуального доказування. ПК-3. Розуміння місця доказового права в системі кримінального процесуального права та теорії доказування в системі наукового знання.
ЗК2. Здатність застосовувати знання у практичних ситуаціях.	ПК-4. Знання концептуальних підходів до розуміння сутності кримінального процесуального доказування, їх теоретико-методологічного підґрунтя. ПК-5. Розуміння гносеологічних основ теорії доказування, пізнавального та обґрунтовального аспекту кримінального процесуального доказування. ПК-6. Розуміння мети кримінального процесуального доказування, основних доктринальних підходів до розуміння сутності категорії «істина». ПК-7. Знання та розуміння предмету доказування, особливостей його градації, співвідношення із поняттям меж доказування.
ЗК3. Знання і розуміння предметної області та розуміння професійної діяльності.	ПК-8. Здатність характеризувати суб'єктів кримінального процесуального доказування, здійснювати їх класифікацію, описувати їх права і обов'язки (повноваження) в кримінальному провадженні. ПК-9. Розуміння ролі слідчого судді та суду в процесі доказування, сутності їх активної та ініціативної діяльності в кримінальному провадженні, судового розсуду (дискреції) як форми реалізації ініціативних повноважень в кримінальному провадженні. ПК-10. Розуміння сутності понять «обов'язок доказування», «тягар доказування» і «право на участь в доказуванні»
ЗК6. Здатність використовувати інформаційні та комунікаційні технології.	ПК-11. Здатність аналізувати і застосовувати доктрину «сприяння захисту» (favor defensionis) при здійсненні кримінального процесуального доказування. ПК-12. Знання особливостей процесу здійснення кримінального процесуального доказування та його змістовних елементів (збирання, перевірки та оцінки доказів). ПК-13. Знання способів збирання та перевірки доказів різними сторонами кримінального

	<p>провадження та вміння їх застосовувати. Розуміння особливостей участі слідчого судді та суду в збиранні та перевірці доказів.</p> <p>ПК-14. Розуміння обумовленості процесу доказування стадійністю кримінального провадження.</p>
ЗК7. Здатність вчитися й оволодівати сучасними знаннями.	<p>ПК-15. Розуміння сутності поняття «оцінка доказів», способів та порядку її здійснення, а також поняття «стандарту кримінального процесуального доказування» та здатність їх застосування на різних етапах кримінального провадження.</p> <p>ПК-16. Знання особливостей нормативного регламентування та порядку використання у кримінальному провадженні різних засобів кримінального процесуального доказування.</p> <p>ПК-17. Розуміння сутності доказів як основного засобу доказування. Здатність аналізувати властивості доказів. Знання підстав і порядку визнання певних фактичних даних недопустимими як докази.</p>
ЗК1.1. Здатність до креативності у предметно-практичній діяльності відповідно до соціальних статусів і модусів.	<p>ПК-18. Знання сутності різних видів доказів за процесуальним джерелом закріплення та за іншими критеріями.</p> <p>ПК-19. Знання особливостей процесу доказування в окремих кримінальних провадженнях та на окремих стадіях кримінального процесу.</p> <p>ПК-20. Знання тенденцій розвитку теорії і практики кримінального процесуального доказування у контексті сталих та формалізованих практик розвитку сфери кримінальної юстиції на національному та міжнародному рівнях.</p>
ЗК1.2. Здатність грамотно і точно формулювати та висловлювати свої позиції, належним чином їх обґрунтовувати.	<p>ПК-21. Знання механізмів забезпечення принципу верховенства права та загальновизнаних норм і принципів міжнародного права у практичному контексті стосовно захисту прав особи під час кримінального процесуального доказування.</p> <p>ПК-22. Знання стану юридичної практики щодо кримінального процесуального доказування.</p> <p>ПК-23. Знання технології прийняття та вимог до процесуальних рішень під час кримінального процесуального доказування.</p>
ЗК1.3. Навички збору й аналізу інформації з національних і міжнародних джерел.	<p>ПК-24. Знання особливостей обґрунтування процесуальних рішень в контексті вимог Європейського суду з прав людини.</p> <p>ПК-25. Знання порядку використання новітніх інформаційно-комунікаційних технологій при здійсненні кримінального процесуального доказування, особливостей роботи з електронним документом та електронними реєстрами баз даних при здійсненні кримінального процесуального доказування.</p>
СК – спеціальні компетентності (обрати	

компетентності згідно зі змістом навчальної дисципліни)	
СК1. Здатність застосовувати знання з основ теорії та філософії права, знання і розуміння структури правничої професії та її ролі у суспільстві.	ПК-1. Розуміння термінології доказового права
СК2. Здатність аналізувати ретроспективи розвитку правових явищ та процесів у контексті їх впливу на сучасну правову систему. СК4. Здатність застосовувати	ПК-2. Знання нормативного регулювання порядку здійснення вітчизняного кримінального процесуального доказування. ПК-3. Розуміння місця доказового права в системі кримінального процесуального права та теорії доказування в системі наукового знання.
СК3. Цінування та повага до гідності людини як найвищої соціальної цінності, розуміння її правової природи.	ПК-4. Знання концептуальних підходів до розуміння сутності кримінального процесуального доказування, їх теоретико-методологічного підґрунтя.
Конвенцію про захист прав людини та основоположних свобод, а також прецедентну практику Європейського суду з прав людини.	ПК-5. Розуміння гносеологічних основ теорії доказування, пізнавального та обґрунтовального аспекту кримінального процесуального доказування. ПК-6. Розуміння мети кримінального процесуального доказування, основних доктринальних підходів до розуміння сутності категорії «істина».
СК7. Здатність застосовувати норми та інститути права, щонайменше з таких галузей, як: конституційне право, адміністративне право і адміністративне процесуальне право, цивільне і цивільне процесуальне право, трудове право, кримінальне і кримінальне процесуальне право.	ПК-7. Знання та розуміння предмету доказування, особливостей його градації, співвідношення із поняттям меж доказування. ПК-8. Здатність характеризувати суб'єктів кримінального процесуального доказування, здійснювати їх класифікацію, описувати їх права і обов'язки (повноваження) в кримінальному провадженні.
СК8. Здатність застосовувати правові принципи та доктрини.	ПК-9. Розуміння ролі слідчого судді та суду в процесі доказування, сутності їх активної та ініціативної діяльності в кримінальному провадженні, судового розсуду (дискреції) як форми реалізації ініціативних повноважень в кримінальному провадженні.
СК11. Здатність визначати належні та прийнятні для юридичного аналізу факти.	ПК-10. Розуміння сутності понять «обов'язок доказування», «тягар доказування» і «право на участь в доказуванні». ПК-11. Здатність аналізувати і застосовувати доктрину «сприяння захисту» (favor defensionis) при здійсненні кримінального процесуального доказування.
СК12. Здатність аналізувати правові проблеми та обґрунтовувати правові позиції.	ПК-12. Знання особливостей процесу здійснення кримінального процесуального доказування та його змістовних елементів (збирання, перевірки та оцінки доказів).
СК13. Здатність до критичного та системного аналізу правових явищ.	ПК-13. Знання способів збирання та перевірки доказів різними сторонами кримінального провадження та вміння їх застосовувати. Розуміння особливостей участі слідчого судді та суду в збиранні та перевірці доказів. ПК-14. Розуміння обумовленості процесу доказування стадійністю кримінального провадження.

СК15. Здатність до самостійної підготовки проєктів актів правозастосування.	ПК-15. Розуміння сутності поняття «оцінка доказів», способів та порядку її здійснення, а також поняття «станданти кримінального процесуального доказування» та здатність їх застосування на різних етапах кримінального провадження. ПК-16. Знання особливостей нормативного регламентування та порядку використання у кримінальному провадженні різних засобів кримінального процесуального доказування.
СК16. Здатність до логічного, критичного і системного аналізу документів, розуміння їх правового характеру і значення.	ПК-17. Розуміння сутності доказів як основного засобу доказування. Здатність аналізувати властивості доказів. Знання підстав і порядку визнання певних фактичних даних недопустимими як докази. ПК-18. Знання сутності різних видів доказів за процесуальним джерелом закріплення та за іншими критеріями.
СК1.1.Знання системи права та законодавства, а також механізмів правового регулювання в різних галузях права.	ПК-19. Знання особливостей процесу доказування в окремих кримінальних провадженнях та на окремих стадіях кримінального процесу. ПК-20. Знання тенденцій розвитку теорії і практики кримінального процесуального доказування у контексті сталих та формалізованих практик розвитку сфери кримінальної юстиції на національному та міжнародному рівнях.
СК1.3. Знання і розуміння порядку розгляду юридичних спорів, що виникають між суб'єктами правових відносин.	ПК-21. Знання механізмів забезпечення принципу верховенства права та загальновизнаних норм і принципів міжнародного права у практичному контексті стосовно захисту прав особи під час кримінального процесуального доказування. ПК-22. Знання стану юридичної практики щодо кримінального процесуального доказування.
СК1.4. Здатність ухвалювати рішення з юридичної справи відповідно до чинного законодавства.	ПК-23. Знання технології прийняття та вимог до процесуальних рішень під час кримінального процесуального доказування. ПК-24. Знання особливостей обґрунтування процесуальних рішень в контексті вимог Європейського суду з прав людини.
СК1.5. Здатність застосовувати знання методів, правил, прийомів і засобів юридичної техніки та юридичного письма для вироблення і систематизації правових актів.	ПК-25. Знання порядку використання новітніх інформаційно-комунікаційних технологій при здійсненні кримінального процесуального доказування, особливостей роботи з електронним документом та електронними реєстрами баз даних при здійсненні кримінального процесуального доказування.

Карта результатів навчання здобувача вищої освіти, сформульованих у термінах компетентностей

Шифр та назва РН за спеціальністю і / або спеціалізацією	Мо- дуль НД	Шифр та назва РН з навчальної дисципліни
ПРН – результати навчання за спеціальністю /спеціалізацією (обрати результати навчання згідно зі змістом навчальної дисципліни)		Результати навчання з навчальної дисципліни
ПРН1. Визначати переконливість аргументів у процесі оцінки заздалегідь невідомих умов та обставин.	№1	РН НД 1.1. Демонструвати знання нормативного регулювання порядку здійснення вітчизняного кримінального процесуального доказування та термінології доказового права. РН НД 1.2. Розуміти місце доказового права в системі кримінального процесуального права та теорії доказування в системі наукового знання.
ПРН 2. Знати та розуміти міжнародні стандарти прав людини, положення Конвенції про захист прав людини та основоположних свобод, а також практику Європейського суду з прав людини.	№1	РН НД 1.3. Аналізувати концептуальні підходи до розуміння сутності кримінального процесуального доказування, їх теоретико-методологічного підґрунтя. РН НД 1.4. Демонструвати розуміння гносеологічних основ теорії доказування, пізнавального та обґрунтовального аспекту кримінального процесуального доказування.
ПРН 3. Проводити збір і інтегрований аналіз матеріалів з різних джерел.	№1	РН НД 1.5. Обґрунтовано формулювати свою позицію щодо розуміння мети кримінального процесуального доказування, орієнтуватись у основних доктринальних підходах до розуміння сутності категорії «істина». РН НД 1.6. Демонструвати розуміння предмету доказування, особливостей його градації, співвідношення із поняттям меж доказування.
ПРН 5. Давати короткий правовий висновок щодо окремих фактичних обставин з достатньою обґрунтованістю.	№ 1	РН НД 1.7. Здійснювати характеристику суб'єктів кримінального процесуального доказування, їх класифікацію, описувати їх права і обов'язки (повноваження) в кримінальному провадженні.
ПРН 6. Оцінювати недоліки і переваги певних правових аргументів, аналізуючи відому проблему.	№1	РН НД 1.8. Розуміти роль слідчого судді та суду в процесі доказування, сутність їх активної та ініціативної діяльності в кримінальному провадженні, судового розсуду (дискреції) як форми реалізації ініціативних повноважень в кримінальному провадженні. РН НД 1.9. Демонструвати розуміння сутності понять «обов'язок доказування», «тягар доказування» і «право на участь в доказуванні».
ПРН 8. Застосовувати інститути міжнародного публічного права, а також міжнародного приватного права.	№ 1	РН НД 1.10. Вміти аналізувати і застосовувати доктрину «сприяння захисту» (favor defensionis) при здійсненні кримінального процесуального доказування.
ПРН 12. Доносити до респондента матеріал з певної правової проблематики доступно і зрозуміло.	№ 1	РН НД 1.11. Демонструвати знання особливостей процесу здійснення кримінального процесуального доказування та його змістовних елементів (збирання, перевірки та оцінки доказів).

ПРН 13. Знати та розуміти особливості реалізації та застосування норм матеріального і процесуального права.	№ 1	РН НД 2.3. Демонструвати знання та розуміння системи, підстав, порядку та особливостей проведення процесуальних (слідчих (розшукових)) дій, спрямованих на пізнання обставин кримінального правопорушення в країнах, які належать до різних правових систем.
ПРН 14. Використовувати статистичну інформацію, отриману з першоджерел та вторинних джерел для правничої діяльності.	№ 1	РН НД 1.12. Демонструвати знання способів збирання та перевірки доказів різними сторонами кримінального провадження та вміння їх застосовувати. Розуміння особливостей участі слідчого судді та суду в збиранні та перевірці доказів.
ПРН 15. Вільно використовувати для правничої діяльності доступні інформаційні технології і бази даних.	№ 1	РН НД 1.13. Демонструвати розуміння обумовленості процесу доказування стадійністю кримінального провадження.
ПРН 16. Використовувати комп'ютерні програми, необхідні у правничій діяльності.	№ 1	РН НД 1.14. Демонструвати розуміння сутності поняття «оцінка доказів», способів та порядку її здійснення, а також поняття «стандарт кримінального процесуального доказування» та здатність їх застосування на різних етапах кримінального провадження.
ПРН 18. Застосовувати в професійній діяльності основні сучасні правові доктрини, цінності та принципи функціонування національної правової системи.	№ 2	РН НД 2.1. Демонструвати знання особливостей нормативного регламентування та порядку використання у кримінальному провадженні різних засобів кримінального процесуального доказування.
ПРН 19. Пояснювати природу та зміст основних правових явищ і процесів.	№ 2	РН НД 2.2. Демонструвати розуміння сутності доказів як основного засобу доказування та здатність аналізувати властивості доказів. Знати підстави і порядок визнання певних фактичних даних недопустимими як докази.
ПРН 20. Виокремлювати і аналізувати юридично значущі факти і робити обґрунтовані правові висновки.	№ 2	РН НД 2.3. Інтегрувати знання сутності різних видів доказів за процесуальним джерелом закріплення та за іншими критеріями.
ПРН 21. Готувати проекти необхідних актів застосування права відповідно до правового висновку зробленого у різних правових ситуаціях.	№ 3	РН НД 3.1. Демонструвати знання особливостей процесу доказування в окремих кримінальних провадженнях та на окремих стадіях кримінального процесу.
ПРН 22. Надавати консультації щодо можливих способів захисту прав та інтересів клієнтів у різних правових ситуаціях.	№ 3	РН НД 3.2. Демонструвати розуміння тенденцій розвитку теорії і практики кримінального процесуального доказування у контексті сталих та формалізованих практик розвитку сфери кримінальної юстиції на національному та міжнародному рівнях.
ПРН1.1.Виявляти проблеми у правовому регулюванні і пропонувати способи їх вирішення відповідно до принципів захисту прав людини і її основоположних свобод.	№ 3	РН НД 3.3. Демонструвати знання механізмів забезпечення принципу верховенства права та загальновизнаних норм і принципів міжнародного права у практичному контексті стосовно захисту прав особи під час кримінального процесуального доказування.

ПРН1.4. Демонструвати вміння застосовувати набуті правові знання за умов самостійного прийняття юридичних рішень відповідно щодо своїх професійних статусів.	№ 3	РН НД 3.4. Демонструвати знання стану юридичної практики щодо кримінального процесуального доказування. РН НД 3.5. Демонструвати знання технології прийняття та вимог до процесуальних рішень під час кримінального процесуального доказування.
ПРН1.5 Застосовувати набуті знання у стандартних і нестандартних професійних ситуаціях методами відтворення та реконструкції.	№ 3	РН НД 3.6. Демонструвати знання особливостей обґрунтування процесуальних рішень в контексті вимог Європейського суду з прав людини.
ПРН 1.7. Демонструвати навички планування та здійснення досудового розслідування кримінальних проваджень, контррозвідальної та оперативно-розшукової діяльності, конфіденційного співробітництва.	№ 3	РН НД 3.7. Демонструвати знання порядку використання новітніх інформаційно-комунікаційних технологій при здійсненні кримінального процесуального доказування, особливостей роботи з електронним документом та електронними реєстрами баз даних при здійсненні кримінального процесуального доказування.

Матриця зв'язків модулів навчальної дисципліни, результатів навчання та предметних компетентностей у програмі навчальної дисципліни

[illegible]